

der er nævnt i § 119, stk. 3, efter en konkret bedømmelse af stillingens indhold og relevans for advokatgeringen kan medregnes med op til 3 år. Maksimumgrænsen for medregning på 2 år ophæves således.

Formålet med ændringen af bestemmelsen er primært at give mulighed for, at ansættelse som autoriseret advokatfuldmægtig i en virksomhed eller organisation kan medregnes fuldt ud med op til 3 år. 3 års ansættelse som autoriseret advokatfuldmægtig i en virksomhed eller organisation vil således kunne give adgang til advokatbeskikkelse, forudsat at den konkrete ansættelse fuldt ud kan ligestilles med en ansættelse som autoriseret advokatfuldmægtig på et advokatkontor.

Fuldmægtigens principal skal ved fuldmægtigens ansøgning om advokatbeskikkelse afgive erklæring om, i hvilken periode fuldmægtigen har været ansat som autoriseret advokatfuldmægtig hos principalen, at ansættelsen har været på fuld tid, og at fuldmægtigen har deltaget i virksomhed af relevans for advokatgeringen, herunder opnået kendskab til retssagsbehandling.

I hvilket omfang anden ansættelse kan medregnes i de 3 års praktisk juridisk virksomhed, der kræves for at opnå advokatbeskikkelse, afhænger af en konkret vurdering af den enkelte ansættelses relevans for advokatgeringen, og dermed i hvilket omfang ansættelsen kan ligestilles med en ansættelse som autoriseret advokatfuldmægtig hos en advokat, der udøver advokatvirksomhed.

Der henvises i øvrigt til afsnit 4.1.3., 4.2.3. og 4.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 6 (§ 119, stk. 5)

Bestemmelsen ophæves, da der ikke længere er behov for denne undtagelsesmulighed. Praktisk juridisk virksomhed, der fuldt ud kan ligestilles med den, der er nævnt i stk. 3, vil efter ændringen af § 119, stk. 4, kan medregnes fuldt ud med op til 3 år.

Til nr. 7 (§ 119, stk. 6)

Bestemmelsen er tilpasset i overensstemmelse med, at det i stk. 2, nr. 5, fastsættes, at en ansøger for at opnå advokatbeskikkelse skal have gennemført en teoretisk grunduddannelse og have bestået såvel en teoretisk prøve som en praktisk prøve.

Bestemmelsen indeholder en bemyndigelse til justitsministeren til at fastsætte regler om den teoretiske grunduddannelse, eksamen og den praktiske prøve i retssagsbehandling, herunder om de fiktive retssager. Der vil således skulle fastsættes regler om den teoretiske uddannelses, den teoretiske eksamens, den prakti-

ske prøves og den fiktive retssags indhold, tilrettelæggelse, betalingen herfor, hvor mange gange en ansøger kan indstille sig til henholdsvis den teoretiske eksamen og den praktiske prøve/den fiktive retssag, bedømmelsen af den praktiske prøve/den fiktive retssag og klager over eksaminationen mv.

Justitsministeriet vil have mulighed for i særlige tilfælde at fritage fra kravet om gennemførelse af den teoretiske grunduddannelse, kravet om eksamen og/eller kravet om den praktiske prøve i retssagsbehandling/den fiktive retssag.

Det forudsættes i den forbindelse, at Justitsministeriet – som tilfældet også er i dag – vil meddele fritagelse for dele af den teoretiske grunduddannelse for politi- og dommerfuldmægtige, hvis disse ansøgere gennem deres ansættelse i anklagemyndigheden og ved domstolene har fulgt uddannelsen for henholdsvis politi- og dommerfuldmægtige. I den forbindelse forudsættes det, at disse uddannelsesforløb – som i dag – indeholder nogle af de samme fag, som fremover vil indgå i den teoretiske grunduddannelse som betingelse for at opnå advokatbeskikkelse.

Derimod forudsættes det, at adgangen til at meddele dispensation for den teoretiske eksamen og den praktiske prøve i retssagsbehandling/den fiktive retssag anvendes yderst sjældent. Et traditionelt uddannelsesforløb som advokatfuldmægtig, politi- eller dommerfuldmægtig – eventuelt suppleret med anden erhvervs erfaring – skal således som udgangspunkt ikke kunne begrunde en dispensation.

Advokatsamfundet skal forestå den praktiske gennemførelse af uddannelsen, den teoretiske eksamen, den praktiske prøve i retssagsbehandling og de fiktive retssager.

Dommeren/dommerne vurderer, om en retssag vil være egnet til at udgøre den praktiske prøve.

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 3.

Der henvises i øvrigt til afsnit 4.1.4., 4.2.4. og 4.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 8 (§ 122, stk. 2)

Retsplejelovens udgangspunkt om, at advokater ikke kan være ansat i det offentlige, opretholdes. Det foreslås, at det direkte af bestemmelsen kommer til at fremgå, hvad Justitsministeriet skal lægge vægt på ved vurderingen af, om der kan gøres undtagelse fra dette udgangspunkt. I visse tilfælde lempes praksis for meddelelse af dispensation i sager om offentligt ansattes udøvelse af advokatvirksomhed uden for den offentlige tjeneste. Et eksempel herpå kan være ansatte ved universiteterne, der ikke træffer konkrete afgørelser, og hvor der derfor sjældent vil opstå interessekon-